

всі знання плюс певний ступінь тренуваності в оперуванні знаннями. Основний критерій досягнення цілей навчання – вирішення студентами завдань. Додатковий критерій - актуалізація знань, насамперед загальної структури змісту навчальної дисципліни, а також усвідомлення та обґрунтування питань вирішення завдань.

Таким чином, задати мету навчання з навчальної дисципліни – значить виявити та сформулювати систему умінь, якими мають опанувати студенти.

Список використаних джерел

1. Біндер К.: Adobe Photoshop CS4 за 24 години: ООО «І.Д. Вільямс», 2010. 528 с.
2. Бородаєв Д. В. Веб-сайт як об'єкт графічного дизайну: монографія. Харків : Септима ЛТД, 2006. 288 с.
3. Міхеєва К.В. Інформаційні технології в професійній діяльності: навч. посіб. М. Академія, 2010. 379 с.
4. Парненко В.С. Веб-дизайн як фундамент сучасного віртуального середовища. *Праці Одеського політехнічного університету*. 2013. № 2 С. 247-251.
5. Чернілевський Д.В. Методологія наукової діяльності: навч. посіб. Вінниця: Нілан-ЛТД, 2012. 364 с.

Бик Ніна

Науковий керівник: д. пед. н., професор Красильникова Г.В.

*Хмельницький національний
університет*

ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ПОРТФОЛІО ПРОФЕСІЙНИХ ЗДОБУТКІВ У ПРОЦЕСІ АТЕСТАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗП(ПТ)О

Атестаційний період – це надзвичайно важливий етап діяльності кожного педагога. Під час атестації аналізуються професійні якості педагога, його сильні та слабкі сторони, рівень загальної культури, створюються оптимальні умови для вивчення і впровадження передового педагогічного досвіду кращих педагогів закладу освіти. Під час атестації педагогічний працівник закладу професійної (професійно-технічної) освіти (ЗП(ПТ)О) демонструє набуту професійну майстерність, найкращі професійні уміння тощо.

Атестація педагогічних працівників – це визначення їх відповідності посаді, яку вони займають, рівня кваліфікації. Метою атестації є стимулювання цілеспрямованого безперервного підвищення рівня професійної компетентності педагогічних працівників, росту їх професійної майстерності, розвитку творчої ініціативи, підвищення престижу й авторитету, забезпечення ефективності освітнього процесу.

Атестація педагогічних працівників ЗП(ПТ)О здійснюється відповідно до Закону України «Про освіту» (ст. 50), Закону України «Про професійну

(професійно-технічну) освіту», Порядку підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників [1-3] тощо. Основним нормативним документом, що регламентує процедуру атестації педагогічних працівників, є Типове положення про атестацію педагогічних працівників, затверджене наказом МОН України [4], згідно з яким атестація базується на принципах: відкритість та колегіальність, гуманне та доброзичливе ставлення до педагогічного працівника, повнота, об'єктивність та системність оцінювання його педагогічної діяльності.

Модернізація освіти змушує менеджерів освіти шукати ефективні форми оцінювання педагогічної і науково-методичної діяльності педагогів. Однією з таких форм, на нашу думку, є портфоліо педагогічного працівника. Портфоліо в перекладі з англійської – «папка, справа, посада»; з італійської – «папка з документами», «папка спеціаліста»; з французької – «викладати», «формулювати», «нести», а також «аркуш», «сторінка» або «дос'є», «зібрання досягнень». Отже, портфоліо – це збірка виконаних робіт та напрацювань певної особи [5].

Впродовж XV-XVII століть папки-портфоліо використовували архітектори, в яких зберігали ескізи будівельних проектів, що демонстрували потенційним замовникам. Вміст таких папок давав замовнику можливість скласти думку про професійні здібності майстра. Згодом портфоліо наповнювали найважливішими досягненнями дизайнери та фотографи. У сфері освіти портфоліо почали використовувати з середини 80-х років XX століття у Сполучених Штатах Америки. На пострадянському просторі педагогічні портфоліо почали запроваджуватися на початку 2000-х років [6].

Існує три основні типи портфоліо: портфоліо документів, портфоліо робіт, портфоліо відгуків. За складом портфоліо класифікують на прості та комплексні. В залежності від характеру та структури представленої інформації виокремлюють такі види портфоліо: документальне, підсумкове, методичне, рефлексивне, презентаційне та ін. Найбільш затребуваними серед фахівців є тематичні та особисті портфоліо [5].

Тематичне портфоліо складається з окремих предметних розділів (наприклад, навчальна діяльність, позаурочна діяльність, самоосвіта). Воно може містити план (структуру) занять або розробки теми, обґрунтування теми та її власне бачення, очікувані результати, роботи учнів (анкети, тести, відгуки), самоаналіз, дидактичні матеріали, відгуки колег, бібліографію, презентаційні матеріали (мультимедіа, презентація, веб-сайт, блог, книга, публікація тощо), окреслення подальших перспектив автора та ін.

Мета створення особистого портфоліо – презентація власних практичних досягнень автора для оцінки його професійної компетентності, демонстрація професіоналізму та результативності роботи. Структура такого портфоліо може містити загальні відомості про педагога, підсумки методичної та педагогічної діяльності, позаурочні заходи, матеріали виступів та публікацій автора тощо.

Залежно від носія інформації розрізняють паперові та електронні портфоліо як спосіб фіксування й накопичення матеріалів, що розміщені на веб-базовому ресурсі (сайті, в блозі або персональному кабінеті педагога) та демонструють рівень його професіоналізму [7]. Можливості інтернет-ресурсів дозволяють педагогу яскраво і різнопланово представити інформацію, ознайомити з нею широке коло людей, обмінюватися досвідом з колегами. Крім того, сайт-портфоліо уможлиблює постійне оновлення поданих на ньому матеріалів, що стимулює автора до самовдосконалення, демонструє рівень підготовленості педагога і рівень його активності в аудиторних і позаурочних видах діяльності [8].

Отже, сучасна форма представлення педагогічної і науково-методичної роботи педагогів у вигляді електронного портфоліо дозволяє адміністрації закладу освіти перейти до об'єктивного оцінювання результативності педагогічної діяльності працівника та динаміки його професійного зростання, а самому педагогу якнайкраще представити власний педагогічний досвід і самореалізуватися.

Список використаних джерел

1 Україна. Закони. Про освіту [Електронний ресурс] : закон України від 05.09.2017 № 2145- VIII. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=58639 (дата звернення: 25.09.2022).

2 Україна. Закони. Про професійну (професійно-технічну) освіту [Електронний ресурс]: проект від 20.09.2018. URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/mon-proponuye-do-gromadskogo-obgovorennya-proekt-zakonu-ukrayini-pro-profesijnu-profesijno-tehnicnu-osvitu> (дата звернення: 25.09.2022).

3 Порядок підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників : постанова Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800 (зі змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/800-2019-%D0%BF#Text> (дата звернення: 25.09.2022).

4 Типове положення про атестацію педагогічних працівників, затверджене наказом МОНУ від 6 жовтня 2010 року №930, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 14 грудня 2010 року за №1255/18550 (зі змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1255-10#Text> (дата звернення: 25.09.2022).

5 Примаченко Н. Портфоліо, або професійний портрет бібліотекаря // Шкільний бібліотечно-інформаційний центр, 2011, №9. – С. 43-51.

6 Кендюхова А.А. Професійне портфоліо: територія успіху сучасного педагога: [навчально-методичний посібник] / А.А. Кендюхова. – Кіровоград: КЗ «КОІППО імені Василя Сухомлинського», 2016. – 36 с.

7 Подковко Х. В. Аналіз можливостей та перспектив використання технології електронного портфоліо викладачами вищих медичних (фармацевтичних) навчальних закладів // Актуальні проблеми вищої

педагогічної освіти. Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія: педагогічні науки. Чернігів : вид-во Черніг. нац. пед. ун-т ім. Т. Г. Шевченка. Вип. 144. 2017. С. 99 – 177.

8 Методичні рекомендації щодо створення, змісту та Е-портфоліо : проект наказу МОН України. (2019). URL: https://drive.google.com/file/d/1Eху3XTxNZ7S6ShWli9HG_q0XlZegQwng/view?pli=1 (дата звернення: 25.09.2022).

Віштак Софія

Науковий керівник: старший викладач Сусло Л.В.

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ САНІТАРНО-ГІГІЄНИЧНА КОМПЕТЕНТНОСТІ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Рух України до євроінтеграції передбачає перегляд системи освіти у питанні підвищення рівня професійних якостей майбутніх науково-педагогічних працівників. Це зумовлює опанування значної кількості спеціалізацій у процесі підготовки здобувачів вищої освіти, а особливість впровадження компетентнісного підходу, що передбачає не тільки засвоєння готових знань, а здатність здобувачів вищої освіти самому здійснювати формування власних знань із реалізацією в професійній діяльності

Наукові дослідження переконливо свідчать, що для системи вищої освіти пріоритетом стає підготовка фахівця, що базується на формуванні у нього світоглядних позицій, переконань, творчих здібностей, професійної гнучкості. Вирішення завдання освітнього процесу закладу вищої освіти з підготовки майбутнього компетентного здобувача вищої освіти на пряму залежить від розвитку суспільства та його постійної технологізації та інформатизації із змінами соціальних ситуацій і парадигми мислення людини. Підготовку сучасного педагога технологічної освіти потрібно побудувати на формуванні професійно-педагогічної компетентності, що забезпечить високий рівень готовності здійснювати професійну діяльність.

Позиція науковця С. Ящука полягає в тому, що формування професійно-педагогічна компетентність у педагога технологічної освіти, під час його підготовки забезпечить його готовність до реалізації власної професійної функції з вирішенням фахових завдань визначених освітніми стандартами [5, с. 35].

Адже «компетентнісний підхід» дозволяє вирішити ряд проблем як середньої так і вищої освіти, а процес професійної підготовки дозволить формувати професійно-педагогічну компетентність у майбутнього здобувача. Впровадження компетентнісного підходу в освітній процес передбачає формування ключових компетентностей, а саме навчальну, громадянську, загальнокультурну, інформаційну, соціальну, здоров'язберігаючу, які